

2. Zarzut drugi dotyczący okoliczności, że skarżący nie jest powiązany z interesami „Daftaru” i nie pomaga finansować tzw. strategicznych interesów reżimu ani jego programu jądrowego. Wobec tego przedmiotowe kryteria umieszczenia go w wykazach ujętych w zaskarżonych aktach nie zostały spełnione lub przy ustalaniu czy kryteria te zostały spełnione Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie. Ponadto zastosowana przez Radę metodologia badania sytuacji skarżącego była nieprawidłowa.

⁽¹⁾ Decyzja Rady z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s.39).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 czerwca 2014 r. – The Goldman Sachs Group przeciwko Komisji

(Sprawa T-419/14)

(2014/C 282/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Goldman Sachs Group, Inc (Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciele: W. Deselaers, J. Koponen i A. Mangiaracina, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w całości lub w części art. 1, 2, 3 i 4 decyzji Komisji C (2014) 2139 wersja ostateczna z dnia 2 kwietnia 2014 r. w sprawie AT.39610 – Kable elektryczne, w zakresie w jakim dotyczą one skarżącej; lub
- obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżącą w art. 2 decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza art. 101 TFUE i art. 23 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ⁽¹⁾, stanowiąc, że GS Group ponosi solidarną odpowiedzialność za naruszenie popełnione podobno przez Prysmian.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 oraz art. 296 TFUE, ponieważ Komisja nie wykazała w niej w sposób wymagany prawem, że GS Group faktycznie wywierała decydujący wpływ na Prysmian w rozpatrywanym okresie.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza art. 101 TFUE i art. 23 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003, ponieważ narusza ona zasady odpowiedzialności osobistej oraz domniemania niewinności.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza art. 101 TFUE i art. 23 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003, ponieważ narusza ona zasadę pewności prawa oraz zasadę, zgodnie z którą kara musi być właściwa wyłącznie sprawcy naruszenia, ponieważ Komisja nie przypisała grzywny.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo skarżącej do obrony (naruszenie istotnego wymogu proceduralnego), ponieważ Komisja nie udostępniła jej istotnych dokumentów w odpowiednim czasie.

6. Zarzut szósty dotyczący tego, że Sąd powinien przyznać GS Group wszelką obniżkę grzywny nałożonej w zaskarżonej decyzji, która to obniżka mogłaby zostać przyznana Prysmian.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 12 czerwca 2014 r. – Volkswagen przeciwko OHIM (CHOICE)

(Sprawa T-431/14)

(2014/C 282/55)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Volkswagen AG (Wolfsburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat U. Sander)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie R 2019/2013-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „CHOICE” dla towarów i usług z klas 12, 28, 35 i 37 – zgłoszenie nr 11 769 163.

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2014 r. – Arbuzov przeciwko Radzie

(Sprawa T-434/14)

(2014/C 282/56)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Sergej Arbuzov (Kijów, Ukraina) (przedstawiciele: M. Machytková i P. Radošovský, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2014/119/WPZiB z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. L 66, s. 26) i decyzji wykonawczej Rady 2014/216/WPZiB z dnia 14 kwietnia 2014 r. wykonującej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. L 111, s. 91) w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego; oraz
- obciążenie Rady jej własnymi kosztami i kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w całości.